CANADA.

THE SCANDINAVIAN HOME AND FARM JOURNAL

ARG. XII — Winnipeg, Manitoba: Onsdagen den 16 November — No. 44

Provinc. Läsesalen

MANNEN AF BÖRD
och
KVINNAN AF FOLKET

Denna roman, "Anne Marie Schwartz mästerverk, påbörjas i detta nummer af "Canada".

PRENUMERERA PÅ 'CANADA'!
PRENUMERERA PÅ 'CANADA'!
PRENUMERERA PÅ 'CANADA'!
PRENUMERERA PÅ 'CANADA'!
PRENUMERERA PÅ 'CANADA'!
PRENUMERERA PÅ 'CANADA'!

NU!

Några anteckningar.

(Forts. fr. föreg.)

Enär den föreslagna järnvägsbron mellan Levi och Quebec ännu ej är bygd, måste man nöja sig med ångfärjan, som löper hvarje halftimme. Den var full af nunnor och präster, hvilka på det ödmjukaste hälsades af 'de troende'. Samma scener upprepades vid alla stationer längs Quebec central. Hvilket kraftigt tag har ej katolska kyrkan på Quebecs folk! Huru steniga åkrarna äro, huru dåliga både hus och utbygnader äro, i byarnas midt reste sig de praktfulla kyrkorna, medan dompröstmagade, kjolomhöljde 'själsörjare läto sina blickar med belåtenhet svälva öfver det hela.

Söndagsmorgonen landade jag i Boston, hvarest jag först af allt styrde min kosa till matsalen, ty jag hade lärt mig att detta var enda stället man vågade äta utan att gifva kyparen eller vaktmästaren, om man så vill, dricks-pengar. Onkel Sam har alltid skrutit öfver huru fri och oafhängig han varit, men äfven han har lätt falla till fota för dricks-penningens makt. Officerare ute på tjänstresor hafva nu lof att beräkna $1 om dagen för dricks-penningar i sina reseräkningar. Öfverallt sticka herrar kypare ut sina händer efter 10-centaren, hvilket synes vara det minsta som antages.

Boston är en förtjusande stad. På vägen till Scolly Square, hvarest mitt hotell var beläget, följde jag en krokig gata med en liten upplörsbacke, och då jag, till på köpet, såg "Frälsningsarmén 2 tr. upp" i en portgång, trodde jag mig vara i Stockholm. Den äldre delen af staden har tränga, oregelbundna gator, men så mycket vackrare äro de nyare stadsdelarna och förstäderna. En automobil rymmande 50 personer a $1.00 pr person förde under två timmars tid min och 49 andra personers lekamina till allt sevärdt ofvan jord, hvilket inneslöt den finina förstaden Brookline, otaliga kyrkor, offentliga byggnader, parker, esplanader, museer o. s. v. De många, vackra byggnaderna pryddes af klängväxter, hufvudsakligast murgröna, som nu såg synnerligen praktfull ut med de i höstfärger mångskiftande löfven.

Det underjordiska Boston var dess elektriska bana, hvarest tågen gledo snabbt och nästan oafbrutet. Det var skada att hafva endast en dag, men "ännu leiva gamla gudar". På aftonen bar det i väg från den nya stationen, där dagligen 650 tåg komma och gå, och som är ett mönster af prydlighet och ordning, till Fall River, hvarest ångbåt skulle tagas till New York. Då man köper sin biljett i Boston, får man ett nummer, och innan tåget framkommer till Fall River station, komma två män med en stor bricka nycklar, af hvilka man får den, som motsvarar det nummer, man har. Kommen ombord, fann jag att mitt rum var "två trappor upp till höger". Detta kan nuhända synas läsaren historiskt, som Crusenstolpe sade, när han ljög, men det är ej dess mindre sannt. Musiken spelade, golf och trappor voro belagda med fina mattor, salongerna voro förgylda, och elektriska ljus med de elegantaste kupor gäfvo det hela ett utomordentligt luxuriöst utseende. Rummen voro fina, och enär mitt var på yttre sidan, kunde jag ligga med fönstret öppet och betrakta månstrålarnas lek på de små svallvågorna. Dessa flytande palats gå inomskärs utom på ett ställe, där oceanen har fritt spelrum. Lyckligtvis var det jämförelsevis lugnt. Ej på 16 år hade jag seglat på oceanen, och det var 28 år se'n jag haft en lika härlig natttärd, nämligen mellan Visby och Stockholm. Huru gärna ville jag ej hafva vakat och druckit in de friska brisarna, hvilka sände minnet tillbaka till den tid man seglade i halfruttna ekoff på Gefle redd. Tiderna förändras emellertid, och man blir sömnig. Dessutom måste man vara uppe i tid att se på inloppet till New York.

Jag vaknade, då båten gjorde en sakta sväng, visande Friletsstatyn och Ellis Island å ena sidan och de väldiga skyskraparne å andra, hvarjämte hamnen allaredan kl. ½7 på morgonen var full af lif och rörelse.

New York är tvifvelsutan en märklig stad. Jag skall ej ens försöka beskrifva hvad jag såg af densamma. Vare nog sagdt, att de milslånga alständen, folkets rasande och jäktande, tidningspojkarnas skrän, rasslandet af "elevated trains", babelsförbistringen af allehanda tungomål m. m. fullkomligt uttröttade en "landsortsbo". Central Park, en "liten" trädgård på 840 acres, är New-Yorkarnas älsklingsplats, välskött och full af naturliga och konstgjorda behag. Mitt egentliga ärende var att beska Ellis Island, där invandrarna sorteras och undersökas. En mera välskött byrå af det slaget har jag aldrig sett, men vill ej rekommendera mina landsmän i Canada att sända efter sina vänner den vägen. Invandrarna hafva för mycket besvär, innan de "klarerats". Först tagas de från de stora oceanångarne ombord på smärre båtar till ön. Är allt klappadt och klart, kunna de genast komma upp för examinering, annars måste de stanna på den mindre, tränga och i många fall snuskiga båten, tills det blir rum. Efter det de sedan förts i sina bås, undersökts af doktorer, inspektorer etc., föras de ned i ett rum, där järnvägsbiljetterna lösas, och där de måste stanna i en förskräcklig atmosfär, tills en annan liten båt kommer för att föra dem till järnvägen. Ingen får tillstånd att gå i land, som skall till Canada, innan foten sättes på tåget. Det var ynkligt att se de arma kvinnorna bärande både barn och kappsäckar, flyttas från det ena stället till det andra, tills de voro fullkomligt trötta. Det måste dock sägas, att bedrägeri är nästan omöjligt på Ellis Island.

Midt emot Ellis Island ligger Aquarium, hvilket ingen, som kommer till New York, bör försumma att se, ty där finnas hafvets under i stora kvantiteter.

En annan sak, som lifligt slog an, var den s. k. brödlinien. Klockan 12 hvarje natt bildas nämligen kö utanför en bagare Weingartens bageri, hörnet af Broadway och 14-de gatan, där alla limpor, som under dagens lopp ej kunnat säljas, gifvas åt de hungrande männen. Den natten, jag var där, stodo 150 man i kö kl. 11:45. Ett råd, jag emellertid vill gifva en hvar, som har i sinnet att besöka New York, är att hafva godt om penningar, ty där rinna slantarna bort. Ännu en sak! Jag höll på att glömma det märkvärdigaste jag såg i New York. Kl. 5 e.m. gick jag till Brooklyn-bron för att bese New York upplyst, samt människoskaran, som efter dagens arbete skyndar hem. Det är nämligen alltför dyrt att bo i New York. Den förra delen var egendomlig nog. Ljusen i de 30 våningar höga husen syntes tillhöra byggnader på en brant bergssida, tills man fick klart för sig, hvar man var. Om den senare kan endast sägas, att folk formligen välde in på spårvagnar och färjor af alla slag. Jag stod där en halftimme, och flock var skaran lika tjock, som då man petar i en myrstack. Oväsendet, skriken, kommandoropen, trängseln voro förfärliga, och med glädje lyckades jag krypa ut ur hopen. Sent skall jag glömma den synen.

Dagen efter var mycket behaglig. Färden från New York till Albany gick på en af Hudsonflodens fina, tvådäckiga passagerareångare, hvilka sägas kunna rymma 1500 passagerare. Äfven där trakterades musik, men någon öfverdådig lyx syntes ej. Däremot var sceneriet förtjusande. Båda stränderna lågo i solskenet, som om de varit klädda med turkiska mattor, trädens löf lysande i alla regnbågens färger. På vägen upplör floden möttes bogserbåt efter bogserbåt dragande lastade pråmar till New York, medan järnvägsspåren å ömse sidor voro fulla af tåg, som skrikande ilade mot världsstaden. Allt tydde på New Yorks dragningskraft.

Om återresan är föga att säga. Toronto är ju kändt som den näst största staden i Canada och har ett utmärkt spårvägssystem. Universitetsbyggnaderna, stadshuset och parlamentshuset äro väl värda att beses, medan förstaden Rosedale är mycket tilldragande. Lifvet är ej så jäktande i Canada. Man har tid att hämta andan, äta ett mål mat i fred och hvila, då man känner sig hugad. I Förenta Staternas stora städer åter måste man med eller mot sin vilja gno med, och det har sina betänkligheter, då ens stolthydda väger 200 lbs. I alla fall är fortfarande min öfvertygelse, att "borta är bra men hemma bäst".

J. E. Forslund.

EN FLOTTAS LÅNGTUR.

Det är ganska lätt att drifva gyckel med ryska östersjöflottan, de väldiga förberedelserna till färden, den långa tid det tog innan den seglade, samt den långsamhet, hvarmed den framskrider mot målet — Port Arthur. Man bör emellertid ej glömma, att den moderna flottans utveckling har betydligt försvårat dess framfart, jämfördt med under Nelsons dagar. Den tiden kunde en flottafdelning hafva ankar och kryssa på hafvet i månadstal utan att behöfva gå in i torrdocka, eller reparationsverkstad, enär besättningen kunde tillse fartygens brister i någon lugn hamn. Nödmaster kunde användas och äfven de värsta bräckor ofvan vattenlinien reparerades; så länge kaptenen kunde hålla fartyget flott, var det ingen fara att nå en vänligt sinnad hamn.

Med ett modernt krigsfartyg är det förhållandet annorlunda. Den skicklige mekanikern är nästan af större värde än matrosen, och dessutom måste en modern flotta, på väg till aflägsna vatten, hafva hjälpskepp och förposthåtar. Detta är ännu mer fallet, då flottan ej kan vänta en bestämd operationsbas vid sin ankomst till fjärran öster. De stränga föreskrifterna angående kolning i neutrala hamnar är ett ännu större hinder mot rask fart. Ett fartyg är 6tillåtet att ligga länge nog i neutral hamn att taga in tillräckligt med kol för att kunna komma till närmaste hamn. Vladivostock är naturligtvis ej den närmaste hamnen till Vigo, Spanien, och amiral Rojestvensky är därför tvungen att lita på kolångare. En mängd af dessa sägas allaredan vara i Manilla väntande order. Det är otvifvelaktigt många kolskepp vid olika punkter längs Rojestvenskys väg. Huru mycket kol behöfves, kan man lätt gissa från uppgift af engelske amiralen Sir Cypri an Bridges, som anslår, att 46,000 ton kol skulle behöfvas för engelska flottans Kina-skvadron i händelse af en 4 månaders seglats. Hvarje slagskepp torde kräfva 5,000 till 6,000 ton kol för resan från Kronstadt till Vladivostock.

Efter kolångarne kommer reparationsfartyget Kamtschatka som det nödvändigaste. En del af kryssarne berättas vara i oordning och andra kunna väntas blifva så, eftersom färden lider. Detta fartyg är utrustadt likt en flytande verkstad: svarfvar och andra maskiner för metallers bearbetande, smältugnar, ånghammare, två ångkranar o .s. v., och besättningen består af flottans skickligaste mekanici.

Ett annat hjälpfartyg är ett sjölasarett. Om han har många torpedobåtar och torpedojagare, måste han hafva ett "moder"skepp, från hvilket de kunna draga nödvändigheter. Ett destilleringsfartyg, ett kylskepp, torpedobåtar, och beväpnade köpmannafartyg torde tillhöra afdelningen.

En modern flotta är därför, helt naturligt, sammansatt af olika slags fartyg i Nelsons flotta kunde reda sig själft, och en flotta af segelfartyg kunde segla fort och hålla tillsammans. I en flotta likt Rojestvenskys äro olikheterna i hastighet stora. Vid sidan af en 20-knops kryssare seglar en 8-knops kanonbåt eller reparationsfartyg, och, om för många saktfärdiga fartyg medhafvas, blir flottans värde betydligt förminskadt. Om pansarkryssarne och slagskeppen kunde lemna alla de andra och gå med 15 knops fart, skulle deras värde som krigsmaskiner betydligt ökas. Emellertid kan Rojestvensky ej göra detta, enär hans slagskepp gå sakta, han har inga kolförråd och han måste hafva sina utkiksbåtar för att värja sig mot torpedoanfall.

Hvad flottans öde blir, i händelse Port Arthur snart faller, torde ej vara svårt att förespå.

Flottan består af följande fartyg:

5 slagskepp, 1sta klass — Kniaz Sonvaroff, Borodino, Imperator Alexander III, Orel, och Oslabya.

7 slagskepp, 2dra klass — Sissoi Veliki, och Navarin.

2 kryssare — Amiral Makhincoff, och Dmitri Donskoi.

6 pansarbåtar och 7 torpedojagare.

En amerikansk handelsresande, som nyligen hemkommit från Europa, var i Vigo, då flottan ankrade där. Officerarne påstås anse sig dödsdömda, då de sändts att möta de tränade, sjövana japanerna. De bry sig därför ej det minsta om nordsjösaken, änskönt de påstå, att två torpedobåtar kunde tydligt ses.

Emellertid höll detta ryssarnes misstag (?) — att skjuta på engelska fiskare — på att få svåra följder. Innebörden torde emellertid hafva varit Rysslands önskan att kontrollera frågan om kontraband; de ryska statsmännen må försöka äfven de yttersta medel för att ödelägga Japan, men torde ej kunna tänkas hafva för afsikt draga England in i kriget. Den ryske amiralen har ännu ej lätit oss veta rätta motivet, måhända han var hufvudyr, kanske tänkte tilfredsställa den ryska inneboende afvogheten mot engelsmännen genom att i förbigående "peppra" litet på de senare.

Britisk kallblodighet kom denna gång mycket väl till pass, ty, äfven om pressen uttalat sig litet skarpt, har folket och handelsbörsarne hållit sig mycket lugna. Emellertid kan man förstå huru nervös en sjömakt lätt kan blifva, då man betänker den lätthet, hvarmed de dyrbara krigsfartygen kunna sänkas, om de träffas på rätta punkten.

"Fred med ära" har varit Mr. Balfours motto under försöken att klarera nordsjösaken, och endast de mäst hetlefrade tidningsmän hafva andra idéer. Att känna sig ledsen öfver att Storbritanien ej tvingade till sig ett tillfredsställande svar, är det samma som att jämra sig öfver att krig hindrats utbryta. Det är ingalunda omöjligt att frågan ej kunnat biläggas förmedelst direkta underhandlingar. Det var alltför mycket en hederssak. Det var omöjligt att begära, det Ryssland skulle på en natt afsätta och fängsla en amiral, lika lätt som England under en längre tid kunde kvarhålla ryska flottan. Det är därför af högsta vikt för framtida tvister af denna natur, att frågan beslöts hemställas till fredsdomstolen i Haag.

Ett mycket intressant bref, skrifvet af Li HHung Chang år 1901, några få veckor före hans död, och adresseradt till Yung-lu, på den en af enkedrottningens mest inflytelserika privata rådgifvare, har kommit till offentlig kännedom. Ryssland höll allaredan då på att söka öfvertyga Kina om nödvändigheten af att låta Mandschuriet förbliva ryskt. Li Hung Chang, som alltid var ryssvän, gaf det råd det att käjsarinnan skulle foga sig efter Rysslands kraf, hvilket antyder, att han såg in i framtiden med siarebliick. Om — sade han — Ryssland tillåtes behålla Mandschuriet, kunde ingen skada ske, ty bråk måste tydligen komma mellan Ryssland och Japan på Koreas gräns, och ett krig bleive oundvikligt. Sitt eget land rådde han att hålla med den vinnande. Skulle Japan vinna, borde Kina hjälpa Mikadon att drifva ryssarne ur Mandschuriet. I motsatt fall skulle Kina vinna Rysslands ynnest och återfå Mandschuriet genom att gifva tsaren Korea och hjälpa att krossa Japan. Han var viss, att under alla omständigheter Kina skulle få tillbaka Mandschuriet, hvilket vi knappast kunna tro, då vi veta huru ovillig den ryske björnen är att släppa hvad han lagt sina labbar på.

I alla fall är det intressant se, att det nuvarande kriget förutsågs lika klart i Kina som i Japan, och detta gör Rysslands blindhet än mee förvånaade.

Canada.

— Parlamentet skall möta den 11te januari nästa år.

— American Axe and Tool Co. ämna bygga ett större fakteri i Canada.

— Inbrottsförsök hafva gjorts i Westbourne.

— Postkontoret i Mariapolis bröts in och många frimärken stolos.

— Ottawa spårvägsbolag begär $2,500,000 för dess nuvarande system.

— Under försök att rädda en liten gosse från att blifva öfverkörd dödades Sarah Paquon i Montreal.

— Toronto ämnar anslå $700,000 för bättre brandkår och vattenledning.

NY FÖLJETONG I DETTA NUMMER: "MANNEN AF BÖRD OCH KVINNAN AF FOLKET".

— Mary Aird, änka efter Wm. Barry, dog nyligen i Montreal i en ålder af 106 år.

— Två damer från Detroit befunnos vara behäftade med smittkoppor i St. Thomas, Ont.

— Intercolonial banans stat visar en brist af $201,980 detta års tre första månader.

— Lord Minto med familj afreste från Ottawa idag den 16. Earl Grey ankommer i slutet af månaden.

— Mr. F. W. Thompson säger, att årets skörd kommer att belöpa sig till 65 millioner bushels.

— Borrningar efter gas i Edmonton hafva visat sig följdrika, enär lika goda resultat som i Medicine Hat nåtts.

— En Mrs. Olson brann till döds under försök att släcka prärieeldar. Familjen är dansk.

— Northern Pacific ämnar bygga en bro öfver Red River vid Emerson för att komma in på östsidan af Red River.

— Konduktören Alfred Fiddler, som af C.P.R.-bolaget häktades i Calgary för stöld, frikändes af domaren, som sade sig ytterst förvånad öfver det vårdslösa sätt hvarpå saken framlagts af bolaget.

NY FÖLJETONG I DETTA NUMMER: "MANNEN AF BÖRD OCH KVINNAN AF FOLKET".

—En eldsvåda ägde rum i Elgin den 15 november, då platsens hotell brann upp. Sorgligt nog innebrann en person, en 60-årig man från Seaforth, Ont.

— Dyra känslor. I Hamilton har en miss Agnes Reid börjat skadeståndsprocess mot Geo. H. Martin. Hon tror, att $5.000 böra läka hjärtesåren.

— Farmaren William Robert vid Miami föll ur vagnen och bröt nacken i fallet. Hästarna gjorde en mycket tvär vändning med ofvannämnda olyckliga resultat.

— Dr. Cash, lib., har i valet i McKenzie under tisdagen med stor majoritet besegrat Dr. Paerick. Galiciern Gabora erhöll 3 röster. Dr. Cash's majoritet torde uppgå till öfver 1,000.

— Howard Steward, den 11-årige gossen, som i juni månad sköt sin fader, ransakades i Rosthern och frikändes af juryn från ansvar. Gossens plan var att söka rädda modern undan faderns vrede.

— Canadas krigsråd består af krigsministern Sir F. Borden; general Lake, stabschef; Öfverste Pineault, vice minister; Mr. Borden, skattmästare; Öfverste MacDonald generalkvartermästare; Öfverste Vidal, general-adjutant; Öfverste Cotton, fälttygmästare; Lord Aylmer blir arméns generalinspektör.

— Försöken att medelst en tredje kandidat spränga den liberala majoriteten i McKenzie misslyckades totalt. Regeringens kandidat, Dr. Cash, har allaredan en öfverväldigande majoritet, och Dr. Patrick, jämte vännen Gabora (galicier) torde förlora sina depositionspenningar.

— Svensk omkommen af våda. Nils Berg, aåställd som förman hos järnvägskontraktörerna Anderson och Lindberg fanns i tisdags morse liggande död utanför Driard Hotell i Wetaskiwin. Närmare undersökningar gifva ved handen, att Berg störtat ut genom fönstret till sitt i tredje våningen belägna rum, under det han gick i sömnen. Den döde var omkring 50 år gammal och ogift.

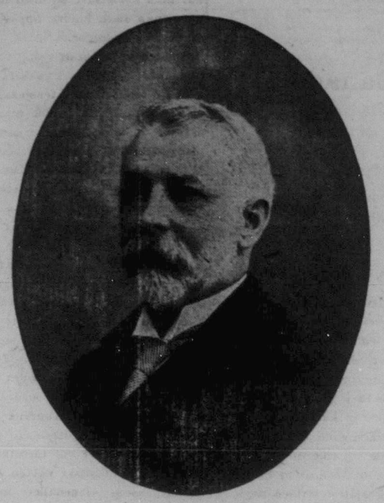

HON. W. S. FIELDING, CANADAS FINANSMINISTER.

— Griffiths fläskpackeri öaelades idag på morgonen den 17 af eld. Fabriken är belägen strax norr om Louise Fridge.

— Pastorerna Gust. Carlson och A. J. Petterson från Tyndall besökte igår "Canadas" kontor. Pastor Carlson har vistats i Tyndall två veckor och därunder hållit mycket väl besökta möten. Den andliga intresset synes varmt. Den industriella rörelsen i tydlig och arbetstillgången särdeles god i förhållande till platsens storlek. Där är säkerligen rum för ännu ett stort antal af våra landsmän.

Pastor Gust. Carlson afreser i kväll till Wetaskiwin, Alberta.

KRIGET.

— Landmanövrerna äro för närvarande stillastående. Båda arméerna ligga inom kort afstånd från hvarandra, men inga rörelser förspörjas. Man tror sig veta, att Japans generaler helt lugnt bereda sig att tvinga Kuropatkin att gifva ny batalj eller draga sig i vinterkvarter norr om Mukden.

Port Arthurs intagande kan väntas hvar dag, har man läst i tidningarne de sista veckorna, och dock har det beryktade fästet ej ännu fallit. Tack vare enorma uppoffringar af människolif hafva japanerna lyckats intaga flere af utanverken, och stadens uppgifvande torde blifva ett faktum inom kort tid. Skulle så ske, väntar man, att hela bataljoner japanskt infanteri skall sprängas i luften, enär marken underminerats i högsta grad för sådant ändamål. Med sitt vanliga dödsförakt och kallblodighet kommer emellertid den snedögda, gula japanen att "stiga på". Han torde äfven finna på någon utväg att reducera faran af manspillan genom minorna.

Ryska flottan fortfar att gå sin väg, åtföljd af engelska krigsfartyg. Det säges, att ryske amiralen signalerat, att om de engelska fartygen ej droge sig tillbaka, han skulle skjuta. Svaret blef: skjut; men hotelsen utfördes ej.

Senare underrättelser gifva vid handen, att general Nogu, som leder anfallet på Port Arthur, börjat systematiskt belägra staden. Den 18 oktober berättas garnisonen hafva smält till 5,000 man, trötta af den ständiga tjänstgöringen. General Nogu har åter uppfordrat ryssarne att gifva sig.

Undersökningen angående nordsjöskjutningen skall börja i Paris. Under tiden uppduka ryssarne än den ena än den andra historien för att försvara sina officerares olörklarliga och oursäktliga företag att skjuta på fredliga fiskare.

Händelsen har gifvit engelska pressen mycket att orda om, men både diplomater och folket hafva ädagalagt typisk flegma. England har emellertid ögonen öppna, att dylika företag ej skola upprepas.

Den belägrande japanske generalen har börjat söka inverka på garnisonen för att om möjligt få mysteri i gång. En rysk fången soldat skickades in i staden med ett cirkulär, hvari Nogu lofvar dem allt godt, om de endast vilja kapitulera. Manskapet är nog villigt, men befälet ej.

De japanska sappörerna arbeta med ifver, och löpgrafvarna närma sig säkert, ehuru sakta, den dömda staden.

Förlusterna vid Shakhe-floden, där en tio dagars drabbning stod, utgöra i döda och sårade 33,250 man, af hvilka 900 befäl, meddelas från St. Petersburg.

UTLANDET.

— Ett allvarligt studentupplopp ägde rum i Österrike och må medhafva betänkliga följder. Ett italienskt kvarter anfölls af tyska studenter, som ej kunde tillbakahållas förrän militär hade anländt. Ett bajonettanfall gjordes och en person dödades på fläcken.

— Biblar kunna nu fritt säljas i Turkiet, hvarest man hittills på några ställen förbjudit kolportörer att sälja varorna och dessutom konfiskerat desamma.

— Två franska ångare, Gironde och Schiaffine, sammanstötte nära Herbillon, Algeriet. Gironde sjönk med 110 passagerare, af hvilka endast ett tiotal räddades.

— Sonen sköt fadern. Ett familjedrama ägde rum i Detroit, Michigan, då en 21-årig son sköt sin fader, som misshandlade både modern och system.

— Allmänna valen i Newfoundland hafva hållits med påföljd, att Bonds ministär återvalts med betydlig majoritet — 29 mot 5. Alla ministrarna omvaldes.

— Brasilien har beställt 3 kryssare och 12 torpedobåtar. Äfven där börjar man finna, att vapnad fred är nödvändig dessa dagar.

— Mrs. Demars och Mrs. Richards, hustrur till två boskapsuppfödare i Wyoming, duellerade häromdagen med dödlig utgång.

— I Minnesota har en svensk vid namn John Johnson blifvit vald till guvernör. Johnson är själf född i Minnesota, men hans fader är född Östergötland och hans moder i Småland. Oaktadt han nominerades af demokraterna, som annars äro betydligt underlägsna i staten, blef han invald, kanske ej minst på grund af sitt vinnande sätt och sin vältalighet. Svenskarna äro, som bekant, äfven mycket talrika, och stodo de nog sin landsman troget bi.

— Jämförelsevis svåra jordskalf haiva nyligen förmärkts i Sverige och Norge. Det tros, att de möjligen stå i samband med och härleda sig från den vulkaniska formation, hvilken, som bekant, är förefintlig under ön Island.

DIBARN BEHÖFVA DET.

Om ni väntar, att er lilla 'baby' skall växa upp frisk och belåten, måste ni gifva den god vård och då och då en dos af

STORKS' CURE-A-TOT.

ÄR ER DOKTORSRÄKNING

Det bästa sättet att hålla den låg är att icke sända efter doktorn utan i stället begagna Nervilin. För mindre åkommor, såsom förkylning, hosta, rysningar, kramp, hufvudvärk och magåkommor Nervilin är just så bra som någon doktor. Det bräcker en förkylning på en natt, botar "ondt i bröstet", och mot Neuralgia, tandvärk och reumatism kan ni icke få något hälften så bra som Nervilin. Ryktet om Nervilin för kramp, kolik och smärta i magen går vidt och bredt. Bra för allt som ett liniment kan vara bra för och kostar endast 25c. för en stor flaska.